

Medlemmer af Folketinget Poul Henrik Hedeboe (SF), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hurtig udskiftning af sikringsanlæg på jernbanenettet. (Beslutningsforslag nr. B 90).

Medlemmer af Folketinget Frank Aaen (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Rune Lund (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om initiativer på baggrund af besættelsestiden 1940-45. (Beslutningsforslag nr. B 91).

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF), Anne Bastrup (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om forholdet mellem løfterne i valgkampen om at forbedre velfærden og de igangværende forhandlinger med kommuner og amter om de økonomiske rammer for 2006 og udgifterne som følge af den igangværende strukturreform?« (Forespørgsel nr. F 20).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget indenrigs- og sundhedsministeren, miljøministeren og skatteministeren.

Indtil dette øjeblik er der til indenrigs- og sundhedsministeren anmeldt følgende spørgere, som vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Charlotte Fischer
2. Ole Glahn

3. Morten Østergaard

4. Martin Lidegaard

Ønsker flere at tilmelde sig som spørgere til indenrigs- og sundhedsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende medlemmer få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Til miljøministeren er indtil nu anmeldt:

1. Per Clausen
2. Pernille Blach Hansen
3. Jørn Dohrmann
4. Kristen Touborg

Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Til skatteministeren er indtil nu anmeldt:

1. Mikkel Dencker
2. Poul Erik Christensen
3. Morten Østergaard

Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Jeg er nødt til for at komme igennem flest mulige at begrænse antallet af spørgsmål til to, efter at man har spurgt første gang. Vi kvitter altså en mulighed for at spørge, og så vil vi prøve, om vi kan nå igennem alle spørgere. Det er heller ikke sikkert, at der bliver mulighed for, at en spørger kan stille spørgsmål til to ministre.

Vi prøver fra en ende af og i den rækkefølge, som jeg her har nævnt. Det første spørgsmål stilles til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Charlotte Fischer. Værsgo.

Spm. nr. US 45

Charlotte Fischer (RV):

Det drejer sig om forhandlingerne om en strukturreform.

Jeg må indrømme, at jeg er lidt forundret over de reaktioner, der er kommet fra regeringens side. Vi må jo forstå, at regeringen mener, at oppositionen ikke har evne til at forhandle det her. Ministeren har selv peget på, at han mener, at det er nogle fristile, der er kommet fra oppositionen, uden særlig præcise krav, og i dag har han skrevet i en mail, at det ikke er præcist defineret, hvad det egentlig er, oppositionen ønsker på det her område.

Jeg har selv været med til at skrive et brev til ministeren på sundhedsområdet, og der peger vi bl.a. på, at § 79, § 120 og § 209 skal ændres.

Jeg vil godt høre: Hvor meget mere præcis end det kan man være?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil da sige, at forundringen er helt på vores side, og at den er total. Vi har jo haft en meget, meget lang møderække med S og R op til Kristi himmelfart-ferien, hvor det jo kneb gevaldigt med at få de to partier, måske mere det store end det mindre oppositionsparti, til at præcisere, på hvilke vilkår man ville tage ansvar for de forskellige lovforslag, som Folketinget i øjeblikket behandler, i alt 50.

Det er jo sådan set baggrunden for, at jeg på det møde tilkendegav, at det ville være ønskeligt, hvis partierne nu præciserede deres ønsker til forandringer også ud fra en realistisk vurdering af, at den film om kommunalreformen, vi jo har set i fællesskab de mange gange, hvor S og R har været i lokalet og har forladt det igen, ikke er blevet spolet tilbage hver gang, man har forladt forhandlingslokalet, og derfor er der ikke langt til rulleteksterne.

Derfor bliver vi selvfølgelig forundrede over, at der afgår en klageskrivelse til statsministeren i torsdags, hvor man forsøger at sælge det hovedindtryk, at regeringen ikke vil være i dialog med de to partier. Vi bliver jo så meget desto mere forundrede, når det er sådan, at der selv samme dag, nemlig torsdag, bliver indgået en aftale hos skatteministeren mellem V, K, O og S og R, hvor vi så om fredagen må konstatere, at man ikke er i stand til at bære den aftale igennem de to folketingsgrupper.

Så jeg er enig med fru Charlotte Fischer i, at der er grund til at være forundret, i særlig grad på vores side af bordet.

Charlotte Fischer (RV):

Jeg synes, det er vigtigt at få at vide, hvad problemet er, bl.a. hvis vi tager udgangspunkt i sundhedsområdet: Er problemet manglende præcision, eller er problemet, at man ikke kan lide de krav, der er præciseret fra vores side?

Kl. 13.05

Det er jo to forskellige situationer, så jeg ville godt have ministeren til at sige helt præcist: Er problemet manglende præcision, f.eks. på det her område, hvor vi stiller med meget konkrete forslag til ændrede paragraffer?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu fører det nok lidt for vidt, hvis vi her i Folketingets spørgetime skal gennemgå alle de henvendelser, der har været til de respektive mini-

stre. Jeg vil da gerne sige, at de er af meget svingende karakter. Der er en række af de henvendelser, der er afgået til regeringens ministre, som er præcise, og hvor man også har fornemmelsen af, at de to oppositionspartier ligesom har vejet for og imod og så har valgt at sætte angrebet ind eller vise imødekommenhed, eller hvad udtryk man nu vil bruge, altså være ret præcis, men så er der unaegtelig også andre skrivelser, hvor man sidder tilbage med et noget flimret indtryk.

Jeg synes, det er prisværdigt, at de to partier her, hvor klokken er ved at være fem minutter i tolv, har gjort sig den ulejlighed at forsøge at præcisere, hvilke ønsker de har. Det er jo sådan set også, hvad der flyder af direkte aftale fra det møde, der var på mit kontor i dagene op til Kristi himmelfart-ferien. Det er jo også derfor, man så kan undre sig over, at det skal ikklædes sådan et forklæde, hvor de to partiledere forsøger at pakke det her ind som en klageskrivelse til statsministeren.

Vi har jo aftalt, at der skal være drøftelser rundtomkring hos de respektive ministre i denne og i næste uge, og så må man jo se ministerium for ministerium, lovforslag for lovforslag, om enderne kan mødes.

Formanden:

Så er det fru Charlotte Fischer for et sidste spørgsmål.

Charlotte Fischer (RV):

Så er vi da i hvert fald lidt mere enige om, at det ikke er manglende præcision, der er hovedproblemet.

Kunne man så ikke sige ud fra den betragtning, at der skal to til en tango, at regeringen måske også burde forklare lidt mere præcist, hvor den er villig til at forhandle om nogle ændringer. Det har vi jo faktisk ikke engang hørt eller set en fristil om.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo altså svært for regeringen at fange oppositionens kugler, når den skyder med spredeshagl. Det er jo sådan set derfor, at det har været et hovedproblem for os igennem meget lang tid – vel også præget af, at man i Socialdemokratiet for nu at være ærlig har haft brug for at bruge energi på andre ting af sådan mere indvortes karakter – at man ikke har været i stand til ret præcist at sige, sådan som det er normal kutyme i lovgivningsarbejdet, at her er altså L 74 til be-

handling i Folketingssalen, og forudsætningen for, at vi kan stemme grønt til L 74, er, at der ændres i den bestemmelse, der hedder § 3, stk. 3, og så fremdeles.

Det er jo den normale måde, vi arbejder på, og der har det knebet med at få de præcise tilkendegivelser, og jeg synes sådan set, at det fortsat kniber med det på en række områder, når man læser skrivelserne her, også fordi der på en del af områderne jo er lagt op til nogle ønsker, som gør vold på grundarkitekturen i kommunalreformen ved massivt at flytte opgaver, der ellers var lagt ud til kommunerne, væk fra kommunerne igen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Den næste, der har spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, er hr. Ole Glahn.

Spm. nr. US 46

Ole Glahn (RV):

Vi kan, som fru Charlotte Fischer sagde, være noget forvirrede over, hvordan vi skal agere for at komme i reelle forhandlinger med regeringen om de her spørgsmål:

Ved første behandling af lovforslagene om kommunalreformen udtrykte vi jo, hvad vores holdninger var, hvor vi mente, at der var nogle problemstillinger. Vi mener, at det er en tradition, at man fra regeringspartierne skriver det ned og dermed tager initiativ til at drøfte de spørgsmål.

Vi har jo, som indenrigsministeren siger, været kaldt til flere møder, jeg vil ikke sige forhandlinger, men der har været møder, hvor man har udvekslet nogle ting, men vi har ikke på noget tidspunkt fået at vide, hvor regeringen er villig til at komme med nogle indrømmelser.

Jeg vil gerne høre indenrigsministeren, om indenrigsministeren vurderer, at det præcise grundlag, som vi mener vi har givet på en lang række punkter i de breve, der er kommet som svar, fordi ministeren ønskede, at vi skulle komme med det på den måde, er et tilstrækkeligt grundlag til at føre nogle forhandlinger, sådan at vi kan forvente, at når vi i den kommende uge skal til nogle forhandlinger, så bliver det reelle forhandlinger, hvor regeringen også kommer med, hvad den kunne tænke sig af indrømmelser.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi deltager gerne i reelle forhandlinger, og det er jo den enkelte minister, der må vurdere for hans eller hendes eget område, om oppositionens meldinger er tilstrækkelig præcise.

Jeg må sige, at det samlede indtryk er, at der i et betydeligt omfang skydes med spredde hagl, og at man i hvert fald for nogle områders vedkommende ikke har en grundlæggende erkendelse af, at denne kommunalreforms grundstruktur altså skal kunne genkendes, den gør kommunerne større og flytter opgaver ud til kommunerne, og det kan man ikke rulle massivt baglæns.

Når der bliver spurgt, hvordan man kommer i reelle forhandlinger, vil jeg anwise to veje.

Kl. 13.10

Den ene kunne jo være, at man står ved sig selv. Det har jo været en kendt sag, at specielt Socialdemokratiet i en periode har haft svært ved at præcisere deres krav til kommunalreformen i lyset af en overvejelse om, hvorvidt partiet skulle vælge en helt anden strategi. I hele det forløb har Det Radikale Venstre jo haft frihed til, hvis man ville, at agere selvstændigt, men det har man jo ikke gjort. Man har øjensynlig deponeret al handlekraft hos Socialdemokratiet.

Anderledes kan man vel heller ikke tolke det, når man i Politiken i fredags kan se, at Det Radikale Venstres skatteordfører, hr. Poul Erik Christensen, siger: »Min indstilling er, at vi skal tiltræde aftalen.« Det er altså den aftale, der blev indgået hos skatteministeren dagen før, om torsdagen. På trods af det måtte Det Radikale Venstre altså i fredags melde, at man ikke kunne stå ved den aftale, man havde indgået dagen før.

Jeg må sige, at den første forudsætning for, at der kan komme reelle forhandlinger, selvfølgelig er, at man udstyrer de mennesker, der bliver sendt af sted, med et mandat.

Ole Glahn (RV):

Jeg forstår det sådan, at ministeren er indstillet på, at på det grundlag, som er kommet fra oppositionens side, i vores tilfælde fra Det Radikale Venstres side, er der mulighed for at forhandle. Men jeg fik ikke svar på, om ministeren er indstillet på at give noget. Man kunne godt få den opfattelse, at regeringen har deponeret sin magt i Dansk Folkepartis hænder, og at det derfor er meget lidt, der kan ændres.

Der vil jeg gerne høre, i hvilket omfang vi kan forvente, at der er frihed til, at regeringen kan

indgå aftaler med os, hvor Dansk Folkeparti ikke har vetoret, når vi ikke taler om grundstrukturen. Den går vi nødvendigvis ikke ind og piller ved, for den er der jo trukket nogle klare linjer om.

Men det er faktisk konkrete forslag, vi kommer med, som vil hjælpe de mennesker, der bliver berørt af det her.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har ikke deponeret noget i nogens hænder. Vi har deponeret noget i hinandens hænder.

Realiteten er, at fordi Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ikke var i stand til at tage ansvar sidste sommer, men valgte at bruge det her i et partitaktisk forsøg på at bringe sig i position til folketingsvalget, er der indgået en aftale mellem tre partier, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Det er en aftale, og det siger sig selv, at hvis der skal justeres på den aftale, så forudsætter det selvfølgelig, at aftalepartierne er enige.

Sådan er det, sådan er traditionen her i huset, ligesom traditionen i øvrigt også er den, at når man sender folk af sted til forhandlinger, så plejer de at have et mandat, som gør, at man kan gå ud fra, at det, der bliver aftalt omkring ministerens mødebord, også kan trækkes igennem folketingsgrupperne. Men her kunne vi altså torsdag-fredag se, at traditionen var brudt. Det kan også være, at det, der ligger i spørgsmålet, er, at vi skulle bryde traditionen, at vi skulle kunne rykke os fra den aftale, vi har indgået. Det gør vi ikke.

Selvfølgelig er regeringen og Dansk Folkeparti, aftalepartierne bag kommunalreformen, helt opmærksomme på, at skal man vinde bredere tilslutning til lovforslagene, kan det også være nødvendigt at justere. Men det, vi kan se der går igen i mange af brevene her, er jo altså stikord, der har lydt i debatten igennem mere end et år, og hvis man har en forventning om, at man kan skruue tiden tilbage, fra før aftalen blev indgået sidste sommer, så møder man altså op med for store forventninger. Det må jeg sige.

Ole Glahn (RV):

Det danske sprog er jo vidunderligt, og det kan tolkes på mange måder, som ministeren gør. Vi mener altså bestemt, at vi er duelige til at indgå

forhandlinger. Vi mener også, at vi kan indgå en aftale, men vi mener ikke, der var en aftale den dag i skatteforhandlingerne, men det kommer vi nok tilbage til senere i løbet af formiddagen.

Men det, som jeg vil spørge om til sidst, er: Kan vi forvente, at sådan noget som f.eks. procedurereglerne for medarbejderne i forbindelse med lovforslag om procedure er noget, der kan forhandles om, eller er det noget, som ligger i den grundtegning, der ikke kan pilles ved? Vi vil gerne vide, hvor vi står, inden vi kommer til de forhandlinger.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det glæder mig, hvis man er duelig til at indgå aftaler. Det er så også derfor, det kan undre, at når partiets egen ordfører, hr. Poul Erik Christensen, til Politiken siger, at hans indstilling er, at vi skal tiltræde aftalen, er man alligevel dagen efter ikke i stand til at levere et blankt ja til det, der er aftalt hos skatteministeren. Men lad nu det fare.

Alt er da til diskussion. Det, der er til diskussion, er sådan set ikke, hvorvidt alt er til diskussion. Det, der er til diskussion, er: Er oppositionen parat til meget præcist at sige i en verden, hvor man ikke kan få det hele, og hvor man bliver nødt til at respektere, at der er et flertal i Folketinget, der har lavet en strukturaftale, som befolkningen har taget til sig, som personalet arbejder målrettet efter at indfri, som kommunerne har leveret forudsætningerne for, at man selvfølgelig ikke kan rulle alt det tilbage? Man kan set med oppositionens øjne lave noget skadesreduktion, hvis det er den terminologi, man vil bruge, men det kræver, at man er meget præcis og siger: Det er *den* skønhedsplet, der skal fjernes, det er ikke hele tegningen.

Kl. 13.15

Det indtryk, man får, når man f.eks. læser henvendelsen til miljøministeren og på visse strækninger også henvendelserne til mig selv som sundhedsminister, er, at man kan viske tavlen ren, og der må jeg bare sige, at det kan man ikke. Man er nødt til at være præcis med hensyn til, hvad det er for nogle justeringer, der skal til, for at man kan tage et ansvar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 47**Morten Østergaard (RV):**

Nu har ministeren jo væsentlig mere erfaring med forhandlinger i Folketinget, end jeg har, men man kan undre sig lidt over den her meget skriftlige procedure. Det, jeg vil tro kan være problemet for ministeren, er, at når man har fået tingene på skrift, så fanger bordet jo ligesom også.

Derfor kan ministeren jo ikke på sit eget område løbe fra, at i det brev, som indenrigs- og sundhedsministeren har modtaget af 12. maj 2005, står der, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ønsker, at regionerne bør sikres egen ret til at udskrive skatter, men med afsæt i regeringens lovforslag ønsker at indgå konstruktivt i forhandlingerne, hvorefter der er forslag til § 79, § 120, § 209 og § 119.

Derfor kan ministeren jo ikke blive ved at hævde, at der ikke er præcise, konkrete forslag, som tager udgangspunkt i, at grundstrukturen ligger fast. Kan ministeren ikke bekræfte, at det er indholdet af det brev, ministeren har modtaget?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige til hr. Morten Østergaard, at jeg ikke har introduceret nogen skriftlig procedure her. Det er sådan set Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre selv, der syntes, at det har været nyttigt at sende en stor, lang klageskrivelse til statsministeren, og i øvrigt har tilrettelagt et forløb, hvor man først gav medierne indseende i det. Paradoksalt nok fuldstændig samtidig med, at partiernes repræsentanter indgik en aftale i Skatteministeriet, sad de to ledere af de respektive partier og fortalte den danske verdenspresse, at der ikke er én minister, der gider snakke med oppositionen. Altså, det forløb har man jo selv ansvaret for.

Jeg synes, det er rart, at der er kommet et brev til hver enkelt minister, hvor man område for område kan begynde at ane konturerne af, hvordan argumentationen skærpes. Det er jo sådan set det, vi aftalte før Kristi himmelfart-ferien i øvrigt på mit forslag, for vi har brug for det for at komme videre, og jeg synes da bestemt, at der i det brev, jeg selv har modtaget om L 74, er elementer, som gør det relevant at diskutere videre. Det er helt fint, og det er jo så også det, der er designet og processen, og som skal finde sted, jeg tror det er på torsdag.

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er en meget let omgang med historien, at ministeren hævder, at det ikke er regeringen, der har lagt op til, at der skal være skriftlighed i denne procedure, når vi gang på gang er blevet mødt med kravet om at præcisere vores krav og levere det på skrift, inden der kunne være forhandlinger.

På ministerens eget område har de her punkter, men ikke i den konkrete paragrafform, været fremlagt, for ministeren har tydeligvis ikke kunnet forstå, hvad der foregik efter førstebehandlingen, og også efterfølgende har det været præciseret ved forskellige lejligheder rundt omkring, men nu ligger det altså konkret og skriftligt. Alligevel er der en mødefrekvens på, skal vi sige hver fjerde uge, eller hver tredje uge, når mødet på torsdag er holdt.

Er det virkelig sådan, at ministeren tror, at man kan tale sig til et forlig gennem medierne eller på andre måder uden at føre konkrete forhandlinger, uden at udforske, hvori uenigheden består, og hvilke broer der kan bygges? Er det ministerens opfattelse, at det er den mest fremkommelige måde at lave generationers største forandring af den offentlige sektor i Danmark på?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det står mig lysende klart, hvori uenigheden består. Det, det har knebet med at få til at stå klart, er, hvor langt S og R er parat til at strække sig for at tage et medansvar her. Det er jo den vej, pilen vender.

Regeringen har en aftale. Regeringen har et flertal for sin aftale i Folketingssalen. Regeringen har givet en stribe indrømmelser til S og R. Hver gang S og R har forladt lokalet, har vi ikke spolet filmen tilbage, men har stået ved de indrømmelser, der er givet. Det er således et meget velkonsolideret projekt, der ligger foran os.

Oven på folketingsvalget bliver der sendt nye signaler, specielt fra Socialdemokratiet, hvor den nye formand jo meget klart siger, at hun har svært ved at forklare, hvorfor man i sin tid slet ikke er med i projektet, og at man nu gerne vil ind og tage et medansvar. Derfor sidder vi jo med en forventning om, at man fra oppositionens side er i stand til at præcisere, hvad det så er for forandringer, der skal til, vel at mærke ikke forandringer, der samlet har den karakter, at regeringen og Dansk Folkeparti nu ender med at blive enige med S og R om det, vi ikke kunne

blive enige om sidste år. Sådan hænger verden jo ikke sammen.

Kl. 13.20

Jeg synes, at der i det, der er sendt til mig på sundhedsområdet, da bestemt er elementer, der kan diskuteres. Der er også elementer, der ikke kan diskuteres, og det ved hr. Morten Østergaard også udmærket godt, for de er allerede håndteret her i Folketingssalen, f.eks. ideen om, at den kommunale aktivitetsbestemte finansiering skulle være et aftalegrundlag region for region. Det har jeg meget klart afvist i flere omgange her i Folketingssalen.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for et sidste spørgsmål.

Morten Østergaard (RV):

Det interessante er jo ikke, hvad ministeren har tænkt sig at afvise, men hvad ministeren har tænkt sig at imødekomme. Der må vi sige, at der er meget langt mellem snapsene i de udmeldinger, der er kommet, uanset hvor præcist eller upræcist det har været formuleret.

Jeg vil gerne i det, ministeren tidligere sagde om brevet sendt til statsministeren, anholde, at det skulle være en klage. Det er en konstatering af, at der på beskæftigelsesministerens område blev indgået en aftale, som ikke havde været forhandlet med oppositionen, som ingen bredde havde overhovedet, idet den blev indgået med Dansk Folkeparti uden nogen form for forudgående forhandlinger med hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre, og derefter en opridsning af overordnede linjer med henvisning til de breve, der er sendt til de respektive fagministre, af, hvad det er Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ønsker.

Vil ministeren ikke afslutningsvis bekræfte, at i det brev, som blev kaldt et klagebrev til statsministeren, står der ganske, som sandheden er, at på beskæftigelsesministerens område blev der uden nogen form for forhandling med oppositionen afsluttet en aftale med Dansk Folkeparti, som der i hvert fald ikke var mulighed for at få bredde i?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige til hr. Morten Østergaard om det brev, der er sendt til statsministeren, og hvordan det skal opfattes, at jeg jo bare er viden om, at de to afsendere af brevet altså har gjort

en del for at sikre sig, at pressen nu forstod motiverne bag brevet. Det var jo derfor, der blev holdt en presseseance vel på fru Helle Thorning-Schmidts kontor, hvor det her brev blev ikklædt de rigtige bemærkninger, hvilket gjorde, at medierne efterfølgende havde det indtryk, at her var der en klageskrivelse fra oppositionen – en paradoksalt timing i lyset af, at partiernes ordførere netop i samme splitsekund sad og gjorde en aftale færdig hos skatteministeren.

Må jeg ikke sige om beskæftigelsesområdet, at der jo ikke er indgået nogen ny aftale. Der er en ny position. Regeringen har en aftale indgået sidste år med Dansk Folkeparti, hvor man opererer med A-, B- og C-centre. Dengang var der vel en forventning om, at vi ville lande med et kommunelandkort med måske 130-140 kommuner. I lyset af, at vi lander med et meget mere robust kommunelandkort, indtager KL det synspunkt, at det er u hensigtsmæssigt fortsat at have A-centre.

Det synspunkt gør Dansk Folkeparti til sit. Det bliver på et tidspunkt ført frem i offentligheden, og det reflekterer regeringen over og siger, at det er vi enige i. Det betyder, at da det er kredsen af aftalepartier, der nu har indtaget det samme synspunkt, nemlig at vi kan afskaffe A-centrene og gøre det her meget enklere i lyset af, at der er kommet et robust kommunekort, så starter verden derfra. Det er der sådan set ikke noget overraskende i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 48

Martin Lidegaard (RV):

Ministeren har jo gjort en del ud af i sine besvarelser i dag at snakke om, hvad der er tradition her i Folketinget. Mig bekendt er det jo en tradition, at det er den ansvarlige minister, som har ansvaret for at lede forhandlingerne, har ansvaret for at finde de steder, hvor der kan laves kompromiser og parterne kan finde hinanden, har ansvaret for at finde så brede flertal som overhovedet muligt, når man laver gennemgribende forandringer af det danske samfund.

Det, der jo er sagen her, er det, som ministeren har bekræftet gentagne gange i dag, nemlig at regeringen har en aftale. Den har en aftale med Dansk Folkeparti, regeringen kan ikke rokke med ørerne uden at spørge Dansk Folkeparti, og Dansk Folkeparti har ikke nogen interesse i at

lave brede aftaler med resten af Folketinget. Hvilken interesse skulle Dansk Folkeparti have i det?

Lad mig nævne et eksempel: For over en måned siden forhandlede vi på trafikområdet konkrete forligstekster hos transportministeren. De er sendt over. Vi vidste, der var én, måske to knaster i de papirer, som ville kræve, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti satte sig sammen og snakkede, bl.a. om der skulle være et eller to trafikselskaber på Sjælland.

Vi har intet hørt i en måned. Hører vi noget på trafikområdet, eller er det bare sådan, at hvis Dansk Folkeparti ikke vil have to trafikselskaber, så lægger vi hele trafikområdet ned?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg synes, det er meget forunderligt, at man nu kan overraskes over, at når vi har en aftale med nogle, så skal vi være enige, hvis vi skal ændre på aftalen. Jeg må sige, at det overrasker mig meget. Det er da sådan set grundregel nummer et, at en aftale er en aftale, og at en aftale skal holdes. Det er i øvrigt et fuldstændig karikeret billede, der bliver tegnet af Dansk Folkepartis vilje til også at gå efter brede forlig i den her sag – fuldstændig karikeret.

Kl. 13.25

Sandheden er jo, at i hele det her forløb har regeringen med Dansk Folkepartis opbakning stået vagt om de indrømmelser, vi har givet S og R, selv om de den ene gang efter den anden har forladt mødelokalet. Det er også derfor, jeg bruger det billede at sige, at vi har siddet og set filmen om kommunalreformen sammen, og selv om man har forladt lokalet, har vi ikke spolet filmen tilbage. Det gør selvfølgelig også, at rulleteksterne kommer lige om lidt, og der kommer ikke til at stå: Efter idé af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Nej, det kommer der ikke til at stå, for styrkeforholdet er nu engang sådan, at vi har indgået en aftale. Det er ikke det samme, som at vi ikke kan justere.

Ja, selvfølgelig bliver der møder hos transportministeren, men hr. Martin Lidegaard må jo også orientere sig i sin egen gruppe om, hvad det er for et forløb, der er aftalt overordnet her, nemlig det forløb, at vi bad de to partier om hen over Kristi himmelfart-ferien at være præcise i deres meldinger på de forskellige områder, sådan at regeringen også på et mere overordnet plan kunne danne sig et indtryk af, hvad det egentlig er for justeringer, der skal til, hvis flere

lovforslag end det, der ser ud til at være tilfældet lige nu, skal lande med brede flertal.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg forundres overhovedet ikke over, at regeringen er i lommen på Dansk Folkeparti, det er jo det parlamentariske flertal, regeringen har valgt, og selvfølgelig bliver man nødt til at gøre, hvad Dansk Folkeparti siger, når man har en aftale med dem, sådan som man har i det her tilfælde.

Det, der undrer mig, er, at regeringen har så travlt med at udstille os som dem, der ikke kommer med præcise forslag, når ministeren lige kan bekræfte, at for én måned siden lå der præcise forslag på trafikområdet.

Jeg kan så tage som et andet eksempel, at vi allerede under førstebehandlinger på miljøområdet meget præcist hev to til tre områder frem, bl.a. naturbeskyttelse, vand, hvor vi var parat til at indgå i realitetsforhandlinger. Det, der forundrer mig, er, at regeringen har det så dårligt med processen, at den åbenbart skal til at tørre det af på os, at den ikke er i stand til at køre de her forhandlinger videre.

Det er det, der har undret mig, for det er da klart, at når man har valgt at lave en fast aftale med Dansk Folkeparti, så kan man selvfølgelig ikke rykke i den, hvis Dansk Folkeparti ikke ønsker det. Det synes jeg er helt logisk.

Men er det ikke rigtigt, at for en måned siden lå der konkrete aftaler på trafikområdet, og for en måned siden anviste vi tre områder på miljøområdet, hvor vi gerne ville forhandle yderligere, og at der ikke er sket noget som helst siden?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen har bestemt ikke travlt med at udstille oppositionen. Vi synes altså, at oppositionen fint udstiller sig selv, så det behøver vi sådan set ikke bruge vores tid på.

Det er sådan set S og R, der har valgt i torsdags at lave et eller andet mediestunt ud af noget, der egentlig var aftalt som en proces. Hvis hr. Martin Lidegaard går til sit partis leder og kommunalordfører – det er to personer: leder og kommunalordfører – så vil han der få bekræftet, at der blev holdt et møde hos mig i dagene op til Kristi himmelfart-ferien, hvor det blev aftalt med henblik på at komme videre i den her proces, at de to partier hver for sig eller sammen, for Det Radikale Venstre har jo altså valgt at være i lommen på Socialdemokratiet, det har jeg været inde på tidligere, præciserede over for de

enkelte ministre, hvad det var for nogle ting, de især ligesom særlig grad var på jagt efter. Det har vi da så sidet og ventet på.

Det er da ikke vores valg at lave en medie-gimmick ud af det frem for bare at aflevere et stykke hvidt papir med fire punkter på mit kontor. Det er da Det Radikale Venstre, der har valgt at gøre en mediegimmick ud af det og gå ud og kritisere regeringen for ikke at være lydhør. Det klinger jo hult, og det er også derfor, at vi ikke behøver at bruge store kræfter på at udstille nogen; det klinger jo hult, når man, samtidig med man klager, sidder og indgår aftaler.

Formanden:

Så er det hr. Martin Lidegaard for sidste spørgsmål.

Martin Lidegaard (RV):

Nu tror jeg, det må være op til offentligheden at vurdere, hvem det er, der har brugt weekenden på gimmicks. Jeg synes i hvert fald, at statsministerens udmelding om forhandlingsevnen hos oppositionen ikke er, hvad jeg vil kalde en statsminister værdig, hvis det, man altså ønsker, er et forlig. Men det må indenrigs- og sundhedsministeren jo ordne med sin chef.

Jeg vil bare spørge ganske konkret, for det er jo egentlig det, vi kan få mulighed for i dag: Hvad er grunden til, at vi ikke har hørt noget som helst i en måned på trafikområdet? Der ligger en forhandlet aftale på skrift. Det er meget præcist defineret. Det er muligt, at det ikke kan blive til et forlig, men man kan i hvert fald ikke påstå, at der ikke ligger et seriøst bud fra oppositionen og i øvrigt fra den ansvarlige minister på området. Vi har sat os ned hos de centrale forhandlere, som vi blev bedt om, og for en måned siden har vi afleveret punkter. Vi fik besked om, at de vendte tilbage ugen efter, og der er intet sket siden.

Det er da i hvert fald ikke os, der i den sammenhæng ikke har leveret noget, og i øvrigt er det heller ikke fagministeren. Hvem er det så?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at der også er lovforslag på transportministerens område, og jeg tror, at der er 3 ud af i alt 50 lovforslag. Den præcise forretningsgang hos transportministeren kender jeg ikke.

Men det, der er det afgørende, og det, hr. Martin Lidegaard også godt ved, er, at det her er

et samlet aftalekompleks. Det er én kommunalreform. Det er også derfor, det har været aftalt med S og R forud for Kristi himmelfart-ferien, at vi nu havde brug for at få nogle mere præcise meldinger de steder, hvor vi ikke havde præcise meldinger. Det er da kun glædeligt, hvis der allerede på det tidspunkt, hvor vi holdt det møde, var præcise meldinger på transportministerens område. Det tror jeg såmænd gerne der var, men det generelle billede var, at vi havde brug for at få mere præcise meldinger.

Kl. 13.30

Det er jo også derfor, at det på det møde i god ro og orden blev aftalt, at nu måtte de to partier hen over Kristi himmelfart-ferien gøre sig deres prioriteringer klar, altså prioritere, hvilke ønsker man lægger mest vægt på i de forskellige lovforslag i en verden, hvor man ikke kan få det hele, gøre regeringen bekendt med det, således at vi i denne uge – altså i den uge, der nu er startet – kunne gear forhandlingerne op.

Det var sådan, det blev aftalt for 14 dage siden. Oppositionen skulle gøre sine meldinger klar hen over Kristi himmelfart-ferien, regeringen skulle bruge sidste uge på at klare af internt med vores arbejdsprocesser, og så skulle der forhandles internt. Det er sådan, det har været aftalt. Det eneste nye er i virkeligheden, at S og R vælger at lave stor mediegimmick og stå hej ud af det i torsdags, samme dag, hvor man så i øvrigt løber fra en aftale, man har indgået med skatteministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Hermed slutter spørgsmålene til indenrigs- og sundhedsministeren. Tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Der er fire spørgsmål til miljøministeren, først hr. Per Clausen.

Spm. nr. US 49

Per Clausen (EL):

I sommeren 2002 skrev den daværende miljøminister og trafikminister et brev til bl.a. Københavns Kommune, men også andre kommuner, hvor de opfordrede til, at der blev etableret miljøzoner, sådan at man kunne få forpligtet lastbiler til at køre med partikelfiltre i de områder.

Københavns Kommune har efterfølgende søgt om at få en sådan tilladelse. Jeg kan på bag-

grund af et svar, jeg har fået af justitsministeren, konstaterer, at der har været en uhyre grundig sagsbehandling. Det har jo også taget meget lang tid. Så er der nu kommet et svar fra justitsministeren, der går ud på, at det ikke kan lade sig gøre, at der ikke er lovhjemmel til det, og justitsministeren er heller ikke indstillet på at sikre, at der kommer en sådan lovhjemmel.

Mit spørgsmål er så til miljøministeren i dag, både fordi den tidligere miljøminister var meget positiv over for det her, og fordi den nuværende miljøminister har været det, i hvert fald så sent som i valgkampen: Hvad vil miljøministeren foretage sig for at få det her problem løst?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det var ikke bare så sent som under valgkampen, jeg har også i fredags, da jeg samtidig med hr. Per Clausen blev opmærksom på denne afgørelse fra Justitsministeriets jurister, i den grad givet udtryk for opbakning til synspunktet om, at det ville være godt, om der kunne komme miljøzoner i København.

Man må så bare sige, at det, der ligger i den juridiske afgørelse, er et synspunkt om, at det er for voldsom en model, det er for stor en model geografisk og på anden vis. Men det ligger jo også meget klart i skrivelsen fra Justitsministeriet, at man inviterer Københavns Kommune til en dialog ud fra ønsket om, at det skal være muligt at finde en miljøzonenmodel, som ikke bliver ekspropriation i samme grad som den model, der lægges op til.

Det har jeg så sent som i dag vendt med justitsministeren, og vi er enige om, at Justitsministeriets jurister og Københavns Kommune hurtigst muligt bør sætte sig sammen med henblik på at finde en model, der hurtigt kan blive til noget, og som ikke er ekspropriativ i den udstrækning, som juristerne vurderer at det foreliggende forslag er.

Per Clausen (EL):

Det er jeg selvfølgelig glad for at høre, for pointen i den her sag er jo, at når man ser de beløb, som justitsministeren siger at det her vil koste, set i forhold til de samfundsmæssige omkostninger ved ikke at etablere de her zoner, ikke at få indført de her partikelfiltre, er omkostningerne jo meget, meget hurtigt dækket ind igen.

Jeg må så sige, at jeg er lidt uforstående over for, men nu er jeg jo heller ikke jurist, at det at stille krav til kvaliteten af de køretøjer, der kører

rundt på vores gader og veje, og den forurening, de udsender, skulle være ekspropriation.

Jeg håber i hvert fald, at jeg må forstå miljøministeren sådan, at det ikke er meningen, at der nu skal gå 3-4 år mere, før det her problem bliver løst, men at der kommer en hurtig løsning, og at der kommer en effektiv løsning, sådan at vi kan undgå de stadig stigende samfundsmæssige omkostninger ved ikke at få etableret de her filtre.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg er hundrede procent enig i, at det nu er vigtigt, at der hurtigt kan ske noget. Der er ingen diskussion om, at hvis man tager den moderne by, er et af de indiskutabelt største forureningsproblemer partikler. Det skal vi have gjort noget ved.

Vi har jo også inden for Miljøministeriets ressource lavet en støtteordning for partikelfiltre til lastbiler, som netop skulle prøve at være med til at trække det her i gang. Derfor har jeg selvfølgelig også en meget stærk interesse i, at det ikke nu igen bliver et langt tovtækkeri, at man måske ligesom lidt kortslutter skrivelserne frem og tilbage, men får sat sig over for hinanden.

Jeg må så sige, at det jo også er vigtigt, at Københavns Kommune er villig til at gå ind og prøve at være imødekommende. Kan man ikke starte med en lidt mindre model end en, der går helt ud til Ring 2 og et pænt stykke ud på Amager osv. osv., hvis det nu er det, der er problemet? Jeg vil da også appellere til Københavns Kommune om at være imødekommende over for, at vi kan starte med et kompromis.

KL-13.35

Per Clausen (EL):

Det håber jeg da også at Københavns Kommune vil være, selv om jeg må sige, at der sådan set ingen tvivl set fra mit synspunkt er om, at den model, Københavns Kommune har fremlagt, sagligt set er den bedste, hvis det handler om at få stoppet den her forurening i de bynære områder, og at de andre modeller, der nu fremlægges, i virkeligheden er dårligere, og at vi altså ender med at få et dårligere resultat end det, vi kunne have opnået.

Men pointen er, at da der her er tale om en forsøgsordning, må det vel også være sådan, at det for det første må kunne komme rimelig hurtigt i gang – jeg forstår på ministeren, at nu taler vi altså om måneder og ikke om år – og for det andet vel også sådan, at når man så får gang i så-

dan en forsøgsordning, er det vel også værd at undersøge og arbejde videre med, hvordan man kan sikre, at det bliver i alle bymæssige bebyggelser i Danmark, man får sikret sig imod den her forurening. For det er jo ikke bare dyrt, det koster også menneskeliv, og derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi kommer hurtigt i gang.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jamen det er vi jo så enige om. Vi må omvendt bare også sige, at det er klart nok, at når det er en forsøgsordning, skal der jo også være en eller anden proportionalitet i forhold til, hvad det er for en økonomisk byrde, der pålægges. Det er jo det, der ligesom er opgaven her: at prøve at finde et gyldent snit, hvor tingene kan gå op i en højere enhed.

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at nu skal det ikke tage hundrede år en gang til, nu skal det helst meget hurtigt afklares: Er der dog ikke en fornuftig, afbalanceret model, så vi kan få gang i forsøget og dermed høste nogle erfaringer og i sidste ende få færre partikler og få flere til at installere partikelfiltre? Det er jo det, der er det politiske ønske bag det her, og det er det politiske ønske, vi deler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 50

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne spørge lidt ind til miljø og landbrug. Noget af det, som Socialdemokratiet har arbejdet med i årevis, er, at vi ønsker, at landbruget skal reguleres som al anden industrivirksomhed og underlægges individuelle miljøgodkendelser.

Nu forstår jeg så, at det er regeringen også kommet til en erkendelse af, og det er vi da glade for, men jeg synes, det er lidt bekymrende, at der ikke sker noget. Derfor vil jeg gerne høre miljøministeren: Hvornår påtænker miljøministeren at komme med et udspil, som strammer op på landbrugets forurening af natur, drikkevand, lugtgener fra naboerne osv.?

Jeg synes, det begynder at haste, for i øjeblikket maler møllen jo videre som hidtil. Der sker stadig væk godkendelser og tilladelser rundt omkring i amterne – med god ret, for der er ikke hold på processen. Vi har bare en interesse i i fællesskab, tror jeg, at sørge for, at det ikke fortsætter i det uendelige, og derfor vil jeg gerne

spørge miljøministeren: Hvornår kommer der noget, og hvor ambitiøst bliver det?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det gør der i løbet af meget kort tid. Det, der er humlen, er, at vi er nogle, der har indgået en vandmiljøplan III, hvor der også er nogle del-elementer af det her. Det sidder vi og forhandler for tiden.

Lige så snart vi er færdige med det – og det håber jeg og tror jeg på at vi er meget snart – så kommer vi til næste skridt, som er sådan, som det også står i regeringsgrundlaget, at vi ønsker, at landbruget i højere grad skal behandles som en industri. Vi ønsker, at hvis man har 75 dyreenheder eller derover, skal man have en miljøgodkendelse fuldstændig som industrien. Og vi ønsker så også, at vi i højere grad skal kunne gå ind og stille krav om at bruge ny teknologi.

Det glæder mig, at fru Pernille Blach Hansen ligesom giver tilsagn om, at når vi kommer frem til at kunne forhandle videre om det, er der sådan et vist pres i forhold til timingen, så vi hurtigt kan få det til at træde i kraft. Den deadline, jeg har i sidste ende, er, at det vil være fikst, hvis disse nye regler for miljøregulering af landbruget kunne træde i kraft den 1. januar 2007, altså samtidig med kommunalreformen.

Pernille Blach Hansen (S):

Jamen jeg kan forsikre miljøministeren om, at vi gerne vil være med til at presse på. Vi synes allerede, det har ventet for længe, og vi synes, at nogle af de tiltag, der er iværksat af regeringen indtil nu, når det handler om landbrug, hvad enten det er vandmiljøplan eller pesticidhandlingsplaner, har været for slappe.

Nu nævner ministeren selv, at man i øjeblikket sidder med nogle udmøntninger af vandmiljøplan III, og at det er det, vi venter på. Det får mig til at spørge: Betyder det så, at ministeren er bundet op på den forligskreds, der var der, i forhold til den kommende regulering af individuelle miljøgodkendelser? For så er regeringen og ministeren isoleret med Dansk Folkeparti. Det synes jeg vil være synd, selvfølgelig for ministeren, men jo især for dansk natur, drikkevand, naboer ude i det ganske land.

Det ene er: Er ministeren så villig til at åbne og sige, at vi tager en bred forhandling med dem, der vil være mest ambitiøse? Der må jeg i al beskedenhed sige, at det tror jeg Socialdemokratiet kan opfylde.

Det andet er: Vil ministeren også være med på at se på de landbrug, der fungerer i øjeblikket, som har fået tilladelser og kører videre, så der ikke nu slipper en masse eller i hvert fald nogle godkendelser igennem, som så er fredede, så vi der ikke har mulighed for at stramme op? Der er jo lugtgener, der er forureningsproblemer i dag, og jeg synes, at det ville være ærgerligt alene at se på fremtidige godkendelser.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det er jo givet, at når det handler om udmøntning af en vandmiljøplan III, som der er tre af Folketingets nuværende partier, Dansk Folkeparti, De Konservative og Venstre, der står bag, er det jo også der, hvor vi først skal forhandle udmøntning af den del af det.

Kl. 13.40

Derudover er der alt det, der handler om de 75 dyreenheder osv.. Her vil det jo være sådan, som fru Pernille Blach Hansen også godt ved, at der vil jeg da klart også invitere andre til at tage del i den diskussion – det er givet.

Til det om de eksisterende landbrug: Jeg er meget fokuseret på, at det med udvidelse og nyetablering er det, der må være hovedfokus, og det er der, vi har en nøgle med hensyn til den nye teknologi. Men det er da givet, at når vi sidder og taler om eksisterende landbrug og taler om udmøntning, om lugtgener og miljøgodkendelse, og hvad det ellers er, så er meningen selvfølgelig at komme i en situation, hvor det kan komme til at gælde alle landbrug.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg takker for ministerens tilkendegivelse af, at man så i første omgang ser på udvidelse af husdyrbrug og samtidig også nyetableringer og så måske efterfølgende kan kigge på det etablerede landbrug.

Jeg vil gerne sige for Socialdemokratiet vedkommende: Selvfølgelig skal vi se på nye landbrug, på udvidelser, for det er oplagt, at der har folk brug for en ekstra tilladelse, men vi er også nødt til at kigge på dem, der fungerer på de eksisterende vilkår, for der er mange steder i landet i dag store problemer. Jeg håber så bare, at også det andet regeringsparti er indstillet på, at her er dansk landbrug nødt til at oppe sig. Der skal stilles nogle skrappe krav, ellers kommer det til at gå ud over fremtidige generationer.

Jeg vil i hvert fra Socialdemokratiets side sige, at vi gerne vil være med til at presse på, for at

der stilles krav om den bedst tilgængelige teknologi, for at vi ser på den konkrete udledning, men også tager fat om dem, der er der i dag, og at de ikke får lov til at slippe igennem nåleøjet med en frist på så mange år, at det reelt ikke giver nogen mening.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der er ingen diskussion om, at det reelt skal give mening, men jeg må så sige, og det er nok lidt i modsætning til fru Pernille Blach Hansens tilgang til det, at jeg også er overbevist om, at den fornuftige del, den konstruktive del af dansk landbrug også ønsker det. Jeg er ikke i tvivl om, at dansk landbrug også kan se, at hvis man ønsker udvikling og ikke afvikling, er vejen frem, at vi finder ud af at bruge bl.a. ny teknologi på en hensigtsmæssig måde, men hvor det selvfølgelig omvendt er vi politikeres opgave hele tiden at sørge for, at der er proportionalitet i de krav, vi stiller.

Det er jo derfor, jeg mener, at det interessante er at gøre det især ved udvidelser og ved nyetablering, for det er jo der, at den enkelte landmand også har et incitament til at gøre tingene på en anden måde, end man måske hidtil har gjort tingene på, og det er det, der grundlæggende skal trække en udvikling frem i dansk landbrug.

Spm. nr. US 51

Jørn Dohrmann (DF):

Det, jeg gerne vil spørge om, omhandler også de her såkaldte miljøzoner samt de her partikelfiltre. Alle ved jo godt, at Dansk Folkeparti og regeringen har lavet en aftale på det her område, hvor vi afsatte de her 30 mio. kr., som de vognmænd kunne søge om for at få monteret det her partikelfilter.

Der vil jeg så gerne spørge: Hvad har regeringen tænkt sig helt konkret at gøre for at komme de her partikler til livs? Der hørte vi så tidligere på dagen, da det blev nævnt, at der ligesom var for voldsomme konsekvenser i det, der var lagt op til. Men hvad er så for voldsomme konsekvenser? Hvor mange kvadratmeter er det så, der ligesom bliver betegnet som værende for voldsomme? Det kunne jeg godt tænke mig at få belyst fra miljøministeren. Man må have gjort sig nogle overvejelser fra regeringens side om, hvad man har tænkt sig at gøre i fremtiden.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Som jeg nævnte i svaret til hr. Per Clausen, har jeg så sent som i dag drøftet netop det spørgsmål med justitsministeren, som er enig i, at man fra Justitsministeriets side, og det er jo dem, der har haft denne her sag til behandling, meget hurtigt vil tage kontakt til Københavns Kommune med henblik på at se, om der ikke kan findes en løsning, som begge parter kan leve med.

Der er jo ikke et færdigt facit på: Hvad er lige for voldsomt? Men vi må jo tage ad notam, at de jurister, der er blevet bedt om at vurdere det her, siger, at der er for meget ekspropriation i det, og så må der jo findes et andet snit.

Men det, jeg kan forstå, er, at der sådan set også i Justitsministeriet er en forventning om, at det vil være muligt at finde noget, der er miljømæssigt, noget, der batter noget, og samtidig noget, der ikke i for høj grad er ekspropriation. Så et kompromis mellem kommunen og Justitsministeriet burde være en mulighed.

Jørn Dohrmann (DF):

Men det interessante er jo ikke, hvad ministeren egentlig står og siger her, men det er, hvad ministeren ikke siger. Kunne ministeren ikke sige noget helt konkret om: Ønsker man at tænke på bilafgifter, ønsker man at indføre mere bioætanol, eller er det måske kun de i store biler, altså lastbilerne, man ikke ønsker det, fordi man ved, at de udleder mange partikler? Altså, man må have gjort sig nogle konkrete overvejelser.

Kl. 13.45

Så vil jeg også gerne spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at de her 30 mio. kr. netop blev afsat, fordi man bl.a. arbejder på at indføre de her miljøzoner i de større byer. Er det ikke korrekt, at det var en af begrundelserne for, at man ekstra satte ind på det her område og afsatte 30 mio. kr.?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg håber ikke, at spørgeren synes, det er uinteressant, hvad jeg siger, for så bliver det jo en meningsløs dialog, vi har her. Men jeg mener sådan set, at man skal holde fast i, at det med de to gange 15 mio. kr. – 15 mio. kr. til partikelfiltre sidste år, 15. mio. kr. til partikelfiltre i år – sådan set ikke strikt var knyttet til, at der skulle være en miljøzone etableret lige præcis i København. Så skulle man jo også have ventet med at afsætte pengene, til man vidste, at det kunne lade sig gøre.

Men jeg vil give hr. Jørn Dohrmann ret i, at det jo er et faktum, at så længe der ikke er miljøzoner, der skaber et krav og en efterspørgsel efter, at man har monteret et partikelfilter på sin lastbil eller sin bus, ja, så kniber det jo med at få det tilstrækkelige træk på ordningen.

Derfor mener jeg, at vi har en fælles interesse i at prøve at sørge for, at Justitsministeriet og kommunen kan finde hinanden i det her, således at vi kan få taget hul på det store miljøproblem, der er, i højere grad, end vi kan ved styrkede EU-normer, styrkede krav til lastbilers udledning i øvrigt og andre ting, som vi jo allerede har i gang.

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det, jeg synes, der også er interessant, er, når ministeren ikke går ind og nævner direkte, hvad det er, man har af initiativer på det her område. Det betyder så også, som jeg udlægger det, at man slet ikke har gjort sig nogen overvejelser over, hvad det er, man kan gøre her. Og jeg vil bare bede om at få at vide, om det ikke er korrekt på nuværende tidspunkt.

Hvad er det så? Ved ministeren så noget om, hvorvidt det kan være med til at begrænse partikeludslippet, hvis det er, man bruger mere bioætanol bl.a. i dieselen i de byer, som er udsat for de store partikler? Det kunne vi godt tænke os også at få belyst her.

Nu, når grundlaget ligesom er væk for den aftale, der blev indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringen, hvor mange penge er der så egentlig tilbage? Ville det være sådan, at vi ville få mere miljø for pengene, hvis det var, vi brugte dem andre steder?

Det er jo ikke sikkert, at det overhovedet ville gavne i byerne, hvis vi fik færre partikler ved at montere de her partikelfiltre. Det kan være, at de biler med partikelfiltre kun kører rundt ude på landet, hvor det måske ikke hjælper så meget.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der er en lang række af ting i gang. Som jeg nævnte, er der lige udsendt en ny bekendtgørelse med forskellige krav og normer til lastbilers udledning, der er styrkede EU-normer, der er et regeringsgrundlag, der bl.a. siger noget omkring, at vi skal undersøge alternative brændstoffer, og så er der jo også et regeringsgrundlag, hvori vi gerne åbner for, at vi kan have en omlægning af registreringsafgiften, sådan at vi i højere grad belønner de miljømæssigt fornuftige biler, de grønne biler, og i højere grad altså lader

det ske på bekostning af dem, der ikke er grønne, dem, der ikke er fornuftige.

Og der kunne partikelfiltre jo være en af de ting, man går ind og kigger på, fordi det selvfølgelig er et problem, at det danske afgiftssystem gør det unødvendigt dyrt at få partikelfiltre monteret i sin bil. Det er nogle af de ting, der ifølge regeringsgrundlaget jo skal ses på og bliver set på her i den kommende tid. Så ud over miljøzoner er der en række andre tiltag for at begrænse problemstillinger omkring partikler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 52

Kristen Touborg (SF):

Oppe i det nordvestjyske ved Holstebro er der nogle mennesker, der forsøger at få et meget stort biogasanlæg op at stå, Måbjerg biogasanlæg, samtidig med at de ønsker at bruge ny teknologi i forbindelse med en separering af gyllen, efter at den har været i biogasanlægget.

For at dette anlæg kan blive etableret, er det nødvendigt, at der bliver lavet nogle ændrede regler vedrørende affaldsforbrændingen, eller hvad man nu skal kalde det, og jeg vil godt lige her i første omgang høre ministeren: Hvordan går det med den sag?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det går sådan, at regeringen i midten af marts nedsatte et hurtigtarbejdende udvalg, der her i løbet af en uge eller to skal komme med et foreløbigt bud, en foreløbig analyse af den problemstilling, som bl.a. drejer sig om værker a la Måbjerg.

Kl. 13.50

Men det er jo en mere generel analyse, de skal komme med, hvor man skal prøve at afdække, hvad barriererne er på det her område. Hvis vi skal prøve at få mere gang i det her felt, hvad er det så, der skal til? Er det nogle afgiftslettelser? Der er nogle bekendtgørelser, der skal ændres og sådan noget, men især er det noget i vores afgiftssystem, som vi skal ind og have kigget på. Hvor man kan gøre det, sidder der et embedsmandsudvalg og skal komme med et bud på til regeringen her senest pr. 1. juni. Så når der konkret bliver spurgt til, hvad status er, så er det status.

Kristen Touborg (SF):

Tak for svaret. Jeg vil så godt høre ministeren, hvad man har tænkt sig at gøre for at sikre, at dette projekt kommer til gavn for først og fremmest natur og miljø og ikke i første omgang vil få den konsekvens, at vi deroppe i det nordvestjyske, hvor vi i forvejen har temmelig mange svin, vil få endnu flere svin som følge af, at man benytter den her højteknologi.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jamen det er jo grunden til, at vi først får den foreløbige analyse af, hvad der på alle de her punkter er af forskellige barrierer. Først kommer det til regeringen, og så er det næste, der grundigere skal analyseres, jo præcis det med bl.a. miljøaspektet i det, som der også bliver nævnt, for det er klart, at man der så skal spørge, hvad potentialet for afbrænding af fiberfraktionen er. Har det nogen andre miljømæssige konsekvenser? Har det nogen konsekvenser for landbrug bredere set? Det bliver så den næste fase at prøve at få analyseret det.

Derfor er det jo en vældig god idé, for der er selvfølgelig en række ting omkring det Måbjergværk, som vi må have kigget nærmere på. Hvis jeg bare lige kort må sige her, så er problemstillingen omkring Måbjerg, at det er meget, meget sent, at man har henvendt sig til regeringen, og derfor er det isoleret ikke rigtig muligt inden for de eksisterende regler at løse den sag.

Formanden:

Så er det hr. Kristen Touborg for et sidste spørgsmål.

Kristen Touborg (SF):

Tak for svaret. Jeg har forståelse for, at det er et vanskeligt problem at tage stilling i det tidsforløb, der er til rådighed her. Men jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om det efter ministerens opfattelse kunne være en mulighed, at man gik ud og sagde, at når man er tilsluttet et sådant biogasanlæg, og der er de offentlige midler sat i det anlæg, som der er, så må man have 1,0 dyreenheder pr. hektar som et eksempel, som en mulighed, i stedet for at måtte have 1,4 dyreenheder pr. hektar.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu ved jeg ikke lige, om det egner sig til en forhandling i Folketingets spørgetid. Umiddelbart vil jeg sige, at jeg tror, det er meget vigtigt, at vi,

når vi finder nye teknologiske måder at løse nogle af generne ved landbruget på, så ikke straks står klar med pisken og siger: Hvis I får løst det problem, så må I i øvrigt producere endnu færre svin, end I måtte i går. Det giver jo nok ikke det bedste incitament.

Derfor tror jeg stadig væk, at det vigtige i hele den diskussion omkring miljøregulering af landbruget er at bruge den nye teknologi til at få en gevinst, og den gevinst skal så både tilfalde landmanden og fællesskabet, altså landmanden og miljøet. Landmanden skal ikke have det hele. Miljøet skal heller ikke have det hele, for så er der ikke noget incitament. Vi skal finde en balanceret tilgang, sådan at landmanden får et incitament til at lave en omstilling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Tak til miljøministeren. Så er der tre, som har anmeldt sig som spørgere til skatteministeren. Nu ser vi, hvor mange vi når. Det første spørgsmål stilles af hr. Mikkel Dencker til skatteministeren.

Spm. nr. US 53

Mikkel Dencker (DF):

Det, jeg vil spørge skatteministeren om i dag, er vedrørende afgifter på bilkørsel. Berlingske Tidende skriver i dag, at Københavns Kommune fortsat arbejder på at finde forskellige ordninger for, hvordan man kan opkræve kørselsafgifter eller bompunge fra bilister, som kører ind i Københavns Kommune. Der vil jeg så høre, om ikke ministeren er enig i, at vi, hvis man giver Københavns Kommune lov til at realisere de her planer, man har, så flytter os trafikalt flere hundrede år tilbage i tiden, i og med at man på den her måde kan opkræve bompunge. Og hvis man får lov til det i Københavns Kommune, skal man jo også have lov til det andre steder i landet, og så kan man, når man er ude at køre en biltur, komme ud for, at man skal opkræves penge flere gange på turen undervejs.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror også, at hvis man læser Berlingske Tidende i dag – nu er det citeret efter hukommelsen, jeg har den ikke foran mig – vil man kunne se, at regeringens holdning er, at vi ikke skal indføre ret til bompunge. Vi mener ikke, at det er

fremtidens løsning på de mulige trafikale problemer, der kan være i danske storbyer.

Kl. 13.55

Mikkel Dencker (DF):

Jeg er glad for den meget klare udmelding, for vi får desværre en gang imellem et meget forvrænget billede af, hvad der egentlig er regeringspartierne og regeringens opfattelse af den her problemstilling. Det er ikke ret mange uger siden, at hr. Karsten Nonbo og fru Henriette Kjær meldte det modsatte ud i medierne, nemlig at man gik ind for bompunge eller kørselsafgifter, og i dag er det så hr. Søren Pind, der brillerer i Berlingske Tidende med at fortælle om alle de afgifter og bompunge, han ønsker at indføre i Københavns Kommune.

Det ville jo ende i en fuldstændig absurd situation, hvis alle kommuner fik mulighed for det. Så kunne man også forestille sig, at alle forstadskommunerne rundt om København kunne indføre bompunge for bilister, der kører igennem kommunerne. Så er vi jo ude et sted, hvor den kommunale egoisme fuldstændig ødelægger det trafiksystem, vi har i dag.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Selv om det, der tales om her, er bompunge eller kørselsafgifter, så er det ikke noget, som ligger på skatteministerens bord til daglig. Sådan som jeg har kendskab til sagen, er justitsministerens svar ganske klart, og det er, at regeringen afviser.

Formanden:

Den næste, der har spørgsmål til skatteministeren, er hr. Poul Erik Christensen.

Spm. nr. US 54

Poul Erik Christensen (RV):

Indenrigsministeren har tidligere i dag forsøgt at komme med sin version af nogle forhandlinger, der var i Skatteministeriet i torsdags. Jeg vil gerne have skatteministeren til at bekræfte, at der under forhandlingerne og ved afslutningen af forhandlingerne blev taget forbehold for godkendelse i Det Radikale Venstres gruppe.

Der blev samtidig også, kan jeg tydeligt erindre, taget forbehold også fra den konservative ordførers side for at kunne deltage i det skitserede. Skitsen indeholdt medarbejderoverflytninger og økonomi, og det var ikke en del af den

forhandlingsdagsorden, der var, og ikke en del af det forhandlingsmandat, jeg havde fået.

Jeg vil også have skatteministeren til at bekræfte, at der først ville være en aftale, når der fredag kl. 10.15 havde været en drøftelse i samtlige gruppebestyrelser.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er glad for hr. Poul Erik Christensens spørgsmål her, for det giver mig anledning til at slå fast, at god parlamentarisk tradition her i Folketinget naturligvis er, at når man sidder og forhandler en aftale på plads hos en minister, nogle ordførere og nogle forskellige partier, så er der selvfølgelig det forbehold, at man skal hjem og have godkendt aftalen i grupperne.

Men med det, der er sagt her, og også det, der er sagt tidligere af hr. Poul Erik Christensen, er det jo sådan set også bekræftet, at vi forhandlede en aftale på plads – fem punkter, som vi var enige om at gå hjem og anbefale vores grupper skulle gennemføres.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det ikke lykkes for den radikale ordfører og for den socialdemokratiske ordfører at holde fast og få deres grupper overbevist om at bakke op om det resultat, der blev nået ved mit bord under forhandlingerne torsdag eftermiddag.

Det, der gør det hele pudsigt, er, at vi, samtidig med at vi sad og forhandlede torsdag eftermiddag og opnåede en aftale, jo så skal høre en klagesang om, at vi ikke ønsker at forhandle, og at vi ikke ønsker at indgå aftaler. Det var en god aftale, der blev indgået. Jeg ville ønske, at Det Radikale Venstre havde givet tilslutning til det.

Poul Erik Christensen (RV):

Jamen skatteministerens udmelding efter telefonsamtalen fredag formiddag er jo netop, at man ikke ønsker en aftale. Der blev afleveret et forslag fra Det Radikale Venstre, og hvad er der i det forslag, i vores tilbud, som gør, at skatteministeren ikke kan få lov til det af indenrigsministeren? Det kunne være meget spændende at få at vide.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest ønsker vi en aftale, og vi indgik også en aftale, der blot skulle godkendes af grupperne. Det viste sig så, at det der »blot« jo så ikke holdt stik hos Det Radikale Venstre og hos Socialdemokratiet, som ikke ønskede at indgå den aftale, der blev forhandlet på plads rundt om mit skrivebord.

Bare for at give ét eksempel på en ret grundlæggende forskel, der var, så var vi enige om, da vi sad og forhandlede ovre hos mig, at det, at man sluttede op om de fem lovforslag på skatteområdet, ikke betød, at man var bundet til at opnå enighed om det lovforslag, der hedder L 67, hvorimod det svar, jeg fik fredag formiddag, var, at ud over at to af punkterne helt var fjernet, ja, så var det her punkt ændret sådan, at regeringen nu var bundet til om et lovforslag, der lå i et helt andet ministerium, at blive enig med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

I stedet for at parterne stod frit, ønskede oppositionen nu at binde regeringen og dermed være langt fra det, der var aftalt. Derfor må jeg bare beklage, at den aftale, der blev indgået, ikke kom hjem, fordi S' og R's folketingsgrupper ikke bakkede aftalen op.

Formanden:

Hr. Poul Erik Christensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14.00

Poul Erik Christensen (RV):

Jamen sandheden er jo, at skatteministeren løb fra et tilbud, som han fik fra Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne.

Men det er jo meget pudsigt: Vi har været igennem en måneds skinforhandlinger. Den ene gang efter den anden har skatteministeren indkaldt forligsparterne samtidig med S og R, enten enkeltvis eller samlet. Hver eneste gang har skatteministeren sagt: Jeg har ikke noget forhandlingsmandat, men jeg skal gå op og spørge.

Vi fik jo lovet et skatteceter i Sønderborg, og vi havde det i ca. 24 timer, men skatteministeren løb fra det. Vi møder forventningsfulde frem torsdag, men vi har en skatteminister, som intet forhandlingsmandat har. Hvorfor skal vi forhandle med en skatteminister, som intet mandat har? Hvorfor ikke gå direkte til statsministeren eller til indenrigsministeren?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er jo lidt pudsigt at skulle høre, at jeg ikke havde noget mandat, når den aftale, der blev indgået, blev bekræftet både af regeringen og regeringspartierne folketingsgrupper, mens de, der indgik aftalen og ikke havde noget mandat, var Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, hvis folketingsgrupper underløb forhandlerne og sagde, at de ikke kunne gennemføre den aftale, der var blevet indgået.

Så er jeg også glad for, at hr. Poul Erik Christensen nævner, at vi løbende har haft møder om det her, at vi har forhandlet og afsøgt med hinanden, hvor mulighederne var for at nå hinanden. Det viser jo også bare endnu en gang, at påstanden om, at vi ikke ville mødes og forhandle, er falsk.

Vi har mødtes, vi har drøftet det, og vi havde i torsdags en god aftale, som jeg den dag i dag er klar til at stå ved, men det er den aftale, der blev indgået og forhandlet på plads torsdag eftermiddag, og ikke det helt andet tilbud, der kom fredag formiddag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi kan vist nå den sidste spørger, men kun med to spørgsmål, da spørgeren har været på en gang tidligere.

Hr. Morten Østergaard, værsgo.

Spm. nr. US 55

Morten Østergaard (RV):

Man kan jo blive en lille smule forundret, når man hører skatteministeren tale om sit mandat, fordi vi jo tidligere har hørt indenrigs- og sundhedsministeren forklare den måbende offentlighed og Folketinget, at der er ét aftalegrundlag, og at det derfor naturligvis ikke er sådan, at en minister kan indgå forlig på sit eget område uden først at skulle i audiens i Koordinationsudvalget og ikke mindst hos hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti.

Er det ikke korrekt, at skatteministeren ikke har bemyndigelse til at indgå nogen former for aftaler, uden at han først må gå tilbage til indenrigs- og sundhedsministeren, Koordinationsudvalget og hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er klart, at når man som minister sidder og skal lave en forhandling og få en aftale på plads, skal man sikre sig, at den aftale, der så kommer frem, ligger inden for mandatet.

Den aftale, der blev forhandlet på plads, lå klart inden for det mandat, jeg havde. Det betød nemlig, at både Venstres folketingsgruppe, den konservative folketingsgruppe og regeringen og for den sags skyld også Dansk Folkepartis folketingsgruppe har bakket op om den aftale, der lå

Vores mandater var på plads, Det Radikale Venstres mandat var ikke plads, Socialdemokratiets mandat var ikke på plads. Det var forudsat, at aftalen skulle hjem og godkendes i folketingsgrupperne. Det blev den ikke. Det var ikke, fordi regeringen ikke havde et mandat. Nej, det skyldtes, at forhandlerne fra oppositionen ikke havde mandatet til den aftale, de indgik. Det er en skam, for det var en god aftale.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

På den radikale gang på Christiansborg fik vi flere gange i løbet af sidste uge kage om eftermiddagen, fordi hr. Poul Erik Christensen kom hjem fra forhandlingerne og fortalte, at nu var der lavet en aftale om at få et skatteceter i Sønderborg. Men hver gang skete der det, at skatteministeren måtte meddele, at det kunne han alligevel ikke få igennem i Koordinationsudvalget og hos hr. Kristian Thulesen Dahl.

Det er selvfølgelig rart, at vi flere gange i løbet af ugen kan få kage, fordi der er indgået forlig rundtomkring. Men det belyser jo bare, hvor svært det er at føre denne her form for forhandlinger, når skatteministeren insisterer på, at det skal foregå som en yoyo og i sidste ende ikke engang har den anstændighed at sige, at der forhandles generelt om personaleforhold i forbindelse med kommunalreformen; selvfølgelig skal vi ikke lave et delforlig for skattemedarbejderne, som naturligvis skal behandles fuldstændig på lige fod med alle andre.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan ikke forstå, hvad det er for forlig, som man mener blev indgået. Jeg kan derimod godt forstå, at Det Radikale Venstre har brug for at forklare sine handlinger i denne her sag.

Sagen er jo nemlig den, at vi torsdag eftermiddag havde en reel forhandling. Det var torsdag eftermiddag, vi havde sat som den dag, hvor vi skulle mødes og aftale, hvorvidt der skulle være et forlig, en aftale, på skatteområdet. Da vi forlader mit kontor, er der en skriftlig aftale, en fem-punkts-plan, som skulle bekræftes af regeringens folketingsgrupper og af oppositionens folketingsgrupper.

Kl. 14.05

Den blev bekræftet af Det Konservative Folkeparti, den blev bekræftet af Venstre, den blev

bekræftet af Dansk Folkeparti. De, der løb fra aftalen, de, der ikke kunne stå ved, var Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Det er da pudsigt, at det sker, samtidig med at regeringen blev beskyldt for hverken at ville forhandle eller indgå aftaler. Vi forhandlede, vi lavede en aftale, og så var det, at SR sprang i målet. Det synes jeg er en skam.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 1/3 2005. Betænkning 27/4 2005. Anden behandling 10/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer (V, S, KF, RV, SF og EL) mod 16 (DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven og tonageskattebogen. (Beskatning ved afståelse af kontrakter om levering af skibe og andre driftsmidler samt entrepriscontrakter. Beskatning ved afståelse af skibe og andre driftsmidler, der endnu ikke er færdige til at indgå i driften af en virksomhed).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 4/3 2005. Første behandling 12/4 2005. Betænkning 4/5 2005. Anden behandling 12/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Investeringselskaber og hedgefor- eninger).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 1/4 2005. Betænkning 4/5 2005. Anden behandling 12/5 2005. Ændringsforslag nr. 1 af 13/5 2005 til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen)).

Der var stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Kristian Jensen).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.